

Υπόθεση C-77/20

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως

Ημερομηνία καταθέσεως:

13 Φεβρουαρίου 2020

Αιτούν δικαστήριο:

Court of Appeal (Ιρλανδία)

Ημερομηνία της αποφάσεως του αιτούντος δικαστηρίου:

21 Ιανουαρίου 2020

Εκκαλών:

K. M.

Εφεσίβλητος:

The Director of Public Prosecutions

COURT OF APPEAL

[παραλειπόμενα]

ΜΕΤΑΞΥ

ΤΟΥ ΔΗΜΟΣΙΟΥ ΚΑΤΗΓΟΡΟΥ ΕΞ ΟΝΟΜΑΤΟΣ ΤΗΣ ΠΟΛΙΤΕΙΑΣ

ΕΦΕΣΙΒΛΗΤΟΣ

ΚΑΙ

K. M.

ΕΚΚΑΛΩΝ

**ΔΙΑΤΑΞΗ ΤΗΣ 21ης ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΥ 2020 ΓΙΑ ΤΗΝ ΥΠΟΒΟΛΗ
ΑΙΤΗΣΕΩΣ ΠΡΟΔΙΚΑΣΤΙΚΗΣ ΑΠΟΦΑΣΕΩΣ ΣΤΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ ΤΗΣ
ΕΝΩΣΗΣ ΔΥΝΑΜΕΙ ΤΟΥ ΑΡΘΡΟΥ 267 ΣΛΕΕ**

Εκδικάζεται σήμερα ενώπιον του παρόντος δικαστηρίου η έφεση που άσκησε ο εκκαλών κατά της βαρύτητας της ποινής που του επιβλήθηκε από το

πλημμελειοδικείο του Cork την 27η Ιουλίου 2015, κατόπιν της καταδίκης του από το σώμα των ενόρκων κατά τη συνεδρίαση της 16ης Ιουνίου 2015, για την τέλεση αδικήματος σύμφωνα με το οποίο το αλιευτικό του σκάφος που έπλεε εντός των αποκλειστικών αλιευτικών ορίων του Κράτους (δηλαδή της Ιρλανδίας) έφερε αλιευτικά εργαλεία τα οποία απαγορεύονται δυνάμει του άρθρου 32, παράγραφος 1, του κανονισμού (ΕΚ) 850/98 του Συμβουλίου, κατά παράβαση της Statutory Instrument No. 197/2013 (κανονιστικής πράξεως υπ' αριθ. 197/2013) [άλλως γνωστής ως the Sea Fisheries (Technical Measures) Regulations 2013 (κανονιστικής πράξεως περί θαλάσσιας αλιείας (τεχνικά μέτρα) του 2013)] και του άρθρου 14 του Sea Fisheries and Maritime Jurisdiction Act 2006 (νόμου περί θαλάσσιας αλιείας και θαλάσσιας δικαιοδοσίας του 2006).

Αφού ανέγνωσε το δικόγραφο της εφέσεως και τα πρακτικά της επ' ακροατηρίου συζητήσεως καθώς και τις παρατηρήσεις που κατέθεσαν οι διάδικοι

Αφού άκουσε τον πληρεξούσιο δικηγόρο του εκκαλούντος και τον δημόσιο κατηγορο

ΤΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ ΑΠΟΦΑΣΙΣΕ ΝΑ ΥΠΟΒΑΛΕΙ στο Δικαστήριο της Ευρωπαϊκής Ένωσης δυνάμει του άρθρου 267 της Συνθήκης για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης, όπως ορίζεται στην από 21 Ιανουαρίου 2020 διάταξη, το ερώτημα που εκτίθεται στη σκέψη 47 της εν λόγω διατάξεως και να ζητήσει από το Δικαστήριο την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως επί του ερωτήματος αυτού

ΚΑΙ ΔΙΑΤΑΣΣΕΙ την αναστολή οποιασδήποτε περαιτέρω διαδικασίας σχετικής με την εν λόγω έφεση μέχρι την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως επί του προαναφερθέντος ερωτήματος από το Δικαστήριο της Ένωσης

[παραλειπόμενα]

Γραμματέα του COURT OF APPEAL

[παραλειπόμενα]

[σελίδα 2 του πρωτοτύπου] Διάδικοι:

- 1 Η αίτηση προδικαστικής αποφάσεως ανέκυψε στο πλαίσιο εφέσεως ενώπιον του αιτούντος δικαστηρίου, η οποία στρέφεται κατά της βαρύτητας της ποινής που επιβλήθηκε στο πλαίσιο της ποινικής δίκης.
- 2 Κατηγορούμενος στην πρωτοβάθμια δίκη και εκκαλών ενώπιον του αιτούντος δικαστηρίου είναι ο **Κ.Μ.**, ολλανδός υπήκοος, του οποίου ο τόπος κατοικίας βρίσκεται στην Ιρλανδία [παραλειπόμενα].
- 3 Κατηγορούσα αρχή στην πρωτοβάθμια δίκη και εφεσίβλητος στη δίκη ενώπιον του αιτούντος δικαστηρίου είναι ο **Γενικός Δημόσιος Κατήγορος** (στο εξής:

ΓΔΚ), ο οποίος άσκησε την ποινική δίωξη στο όνομα της Πολιτείας [της Ιρλανδίας]. [παραλειπόμενα]

- 4 Χάριν ευκολίας, εφεξής, ο κατηγορούμενος/εκκαλών θα αναφέρεται απλώς ως «εκκαλών» και η κατηγορούσα αρχή/εφεσίβλητος θα αναφέρεται απλώς ως «εφεσίβλητος».

Αντικείμενο της δίκης και κρίσιμες διαπιστώσεις.

- 5 Η διένεξη στην οποία εδράζεται η παρούσα αίτηση προδικαστικής αποφάσεως ανέκυψε στο πλαίσιο της εφέσεως που ασκήθηκε κατά της βαρύτητας της ποινής που επιβλήθηκε στον εκκαλούντα από το πλημμελειοδικείο του Cork στις 27 Ιουλίου 2015, κατόπιν της καταδίκης του από το σώμα των ενόρκων για την τέλεση του αδικήματος της μεταφοράς με αλιευτικό σκάφος εντός των αποκλειστικών αλιευτικών ορίων του Κράτους (δηλαδή της Ιρλανδίας), αλιευτικών εργαλείων τα οποία απαγορεύονται από το άρθρο 32, παράγραφος 1, του κανονισμού (ΕΚ) 850/98 του Συμβουλίου, κατά παράβαση της κανονιστικής πράξεως υπ' αριθ. 197/2013 [άλλως γνωστής ως κανονιστικής πράξεως περί της θαλάσσιας αλιείας (τεχνικά μέτρα) του 2013], και του άρθρου 14 του νόμου περί θαλάσσιας αλιείας και θαλάσσιας δικαιοδοσίας του 2006.
- 6 Οι λεπτομέρειες του περιγραφόμενου στο κατηγορητήριο αδικήματος καταδεικνύουν ότι, στις 11 Φεβρουαρίου 2015, ο εκκαλών ήταν ο κυβερνήτης αλιευτικού σκάφους με νηολόγιο Ηνωμένου Βασιλείου και το εν λόγω σκάφος έφερε αλιευτικό εξοπλισμό ο οποίος μπορεί να κατατάσσει αυτόματα, βάσει του μεγέθους, ρέγγα, σαυρίδι ή σκουμπρί καθώς και ότι ο εξοπλισμός αυτός δεν ήταν εγκατεστημένος στο σκάφος κατά τρόπο που να εξασφαλίζεται η άμεση κατάψυξη και να μην είναι δυνατή η απόρριψη των αλιευμάτων στη θάλασσα.
- 7 Η ποινή που επιβλήθηκε στον εκκαλούντα μετά την καταδίκη του συνίσταται στην επιβολή διοικητικού προστίμου ύψους 500 ευρώ, στην κατάσχεση των αλιευμάτων που εκτιμήθηκε στο ποσό των 344 000 ευρώ και στην κατάσχεση των αλιευτικών εργαλείων, η αξία των οποίων εκτιμήθηκε στο ποσό των 55 000 ευρώ.
[σελίδα 3 του πρωτοτύπου]
- 8 Η έφεση που στρέφεται κατά της βαρύτητας της επιβληθείσας κυρώσεως εστιάζει στην κατάσχεση των αλιευμάτων και των αλιευτικών εργαλείων και όχι στο πρόστιμο.
- 9 Κατά την ακροαματική διαδικασία που έλαβε χώρα εις βάρος του εκκαλούντος αποδείχθηκε ότι η παράνομη συμπεριφορά που είχε ως αποτέλεσμα την καταδίκη του εκκαλούντος και την επιβολή της εφεσιβαλλόμενης ποινής συνίστατο στα ακόλουθα.
- 10 Στο δικαστήριο προσκομίστηκαν στοιχεία από τα οποία αποδείχθηκε ότι ο εκκαλών ήταν ο κυβερνήτης του επίμαχου αλιευτικού σκάφους με νηολόγιο Ηνωμένου Βασιλείου. Στις 11 Φεβρουαρίου 2015, το σκάφος αυτό αναχαίτιστηκε

στα θαλάσσια ύδατα εντός της Αποκλειστικής Οικονομικής Ζώνης (στο εξής: ΑΟΖ) της Ιρλανδίας από ένα σκάφος του ιρλανδικού πολεμικού ναυτικού, το LE Samuel Beckett, το οποίο περιπολούσε με σκοπό την προστασία της θαλάσσιας αλιείας. Ο πλοίαρχος του LE Samuel Beckett έκρινε ότι στο αλιευτικό σκάφος έπρεπε να διενεργηθεί τυχαίος επιτόπιος έλεγχος. Σύμφωνα με τα αποδεικτικά στοιχεία, η απόφαση αυτή δεν υποκινήθηκε από κάποια υπόνοια ότι το αλιευτικό σκάφος συμμετείχε σε παράνομες δραστηριότητες. Αντιθέτως, ελήφθη απλώς διότι στο συγκεκριμένο σκάφος δεν είχε γίνει επιτόπιος έλεγχος κατά το παρελθόν κατά τη δραστηριότητά του εντός της ιρλανδικής ΑΟΖ. Μετά την επιβίβαση των στελεχών του ιρλανδικού πολεμικού ναυτικού στο εν λόγω σκάφος, διαπιστώθηκε ότι σε αυτό ήταν εγκατεστημένος ένας μηχανισμός αυτόματης διαλογής αλιευμάτων και ότι ο μηχανισμός αυτός, καθώς και ο χώρος όπου γινόταν χειρωνακτικά η διαλογή, ήταν συνδεδεμένοι με αγωγό ο οποίος κατέληγε σε άλλη δεξαμενή, η οποία συνδεόταν με άλλον αγωγό, ο οποίος, με τη σειρά του, κατέληγε στη θάλασσα. Με βάση τον τρόπο κατά τον οποίο ήταν εγκατεστημένος ο συγκεκριμένος εξοπλισμός, συμπεριλαμβανομένου του γεγονότος ότι δεν ήταν εγκατεστημένος ή τοποθετημένος στο εν λόγω σκάφος κατά τρόπον που να εξασφαλίζει την άμεση κατάψυξη των αλιευμάτων ή την αποτροπή της απόρριψης των αλιευμάτων στη θάλασσα, οι αξιωματούχοι του πολεμικού ναυτικού κατέληξαν στο συμπέρασμα ότι το αλιευτικό σκάφος εκτελούσε απαγορευμένη αλιευτική δραστηριότητα γνωστή ως «διαλογή αλιευμάτων ανώτερης κατηγορίας», η οποία συνίσταται στη διατήρηση των αλιευμάτων ανώτερης κατηγορίας και στην εκ νέου απόρριψη των υπολοίπων στη θάλασσα.

- 11 Οι αξιωματούχοι του πολεμικού ναυτικού γνωστοποίησαν στον εκκαλούντα ότι δεν ήταν υποχρεωμένος μὲν να τους αναφέρει οτιδήποτε εφόσον δεν το επιθυμούσε, πλην όμως οτιδήποτε τους ανέφερε θα καταγραφόταν επισήμως και θα μπορούσε να χρησιμοποιηθεί ως αποδεικτικό στοιχείο. Ερωτηθείς σχετικά με τη λειτουργία του μηχανισμού αυτόματης διαλογής, ο εκκαλών διαβεβαίωσε ότι το αλιευτικό σκάφος δεν εκτελούσε «διαλογή αλιευμάτων ανώτερης κατηγορίας». Ακολούθως, ο εκκαλών τέθηκε υπό κράτηση και το αλιευτικό σκάφος διατάχθηκε να καταπλεύσει στον λιμένα του Cork. Μετά τον ελλιμενισμό του στο Cork, το σκάφος τέθηκε υπό τη φύλαξη της An Garda Síochána [ιρλανδικής αστυνομίας].
- 12 Ακολούθως, ο εφεσίβλητος συνέταξε εις βάρος του εκκαλούντος το κατηγορητήριο για την τέλεση του αδικήματος για το οποίο δικάστηκε και καταδικάστηκε για την αξιόποινη δε αυτή πράξη, του επιβλήθηκε η ποινή που αποτελεί το αντικείμενο της παρούσας εφέσεως. Μέχρι την εκδίκαση της υποθέσεως [σελίδα 4 του πρωτοτύπου] και κατά τη διάρκεια της ακροαματικής διαδικασίας, ο εκκαλών παρέμεινε ελεύθερος, καίτοι υπό τον περιοριστικό όρο της καταβολής εγγυήσεως. Το αλιευτικό σκάφος αποδεσμεύθηκε και επετράπη ο απόπλους του από το Cork υπό τον όρο της καταβολής εγγυήσεως ποσού 350 000 ευρώ.
- 13 Μετά την καταδίκη του εκκαλούντος και την απαγγελία της ποινής του από το πλημμελειοδικείο του Cork, ο ίδιος άσκησε έφεση ενώπιον του Court of Appeal (εφετείου) τόσο κατά της καταδικαστικής αποφάσεως όσο και κατά της

βαρύτητας της επιβληθείσας ποινής. Η έφεσή του όσον αφορά το σκέλος της ενοχής του απορρίφθηκε δυνάμει της από 11 Οκτωβρίου 2018 αποφάσεως του Court of Appeal [παραλειπόμενα]. Η έφεσή του ως προς τη βαρύτητα της επιβληθείσας ποινής έγινε τυπικώς δεκτή και κατά την επ' ακροατηρίου συζήτηση της εν λόγω εφέσεως ανέκυψε η ανάγκη υποβολής της παρούσας αιτήσεως προδικαστικής αποφάσεως.

14 Το μοναδικό αποδεικτικό στοιχείο που παρουσιάστηκε κατά την επ' ακροατηρίου συζήτηση για τον καταλογισμό της ποινής, στην οποία προήδρευσε ο ίδιος δικαστής που είχε προεδρεύσει στη δίκη σχετικά με την κατάγνωση της ενοχής, ήταν μια συνοπτική έκθεση των κρίσιμων πραγματικών περιστατικών που συντάχθηκε από υπάλληλο της υπηρεσίας προστασίας της θαλάσσιας αλιείας. Τα πραγματικά αυτά περιστατικά ουδόλως αμφισβητήθηκαν. Δεν παρουσιάστηκαν αποδεικτικά στοιχεία σχετικά με προγενέστερες καταδίκες του εκκαλούντος. Κατά την επ' ακροατηρίου συζήτηση για την επιβολή της ποινής, ο εκκαλών δεν προσκόμισε αποδεικτικά στοιχεία, καίτοι είχε δικαίωμα προς τούτο εφόσον το επιθυμούσε. Δεν προσκομίστηκε κανένα αποδεικτικό στοιχείο όσον αφορά τους οικονομικούς πόρους του εκκαλούντος ή την οικονομική κατάσταση των ιδιοκτητών του αλιευτικού σκάφους.

15 [παραλειπόμενα].

1.1. Το νομοθετικό πλαίσιο της βασικής διαφοράς

16 Η εμπορική θαλάσσια αλιεία ρυθμίζεται στο ιρλανδικό εσωτερικό δίκαιο από το τμήμα XIII του νόμου περί θαλάσσιας αλιείας (κωδικοποίηση) του 1959 (στο εξής: νόμος του 1959). Η θέση σε ισχύ του συγκεκριμένου νομοθετήματος προηγήθηκε χρονικά της προσχώρησης της Ιρλανδίας στην τότε ΕΟΚ το 1972. Ωστόσο, μετά την προσχώρηση της Ιρλανδίας, όταν αυτή άρχισε να υπόκειται στην ευρισκόμενη στα σπάργανα Κοινή Αλιευτική Πολιτική (στο εξής: ΚΑΠ), η οποία είχε θεσπιστεί το 1970 από τα έξι αρχικά μέλη της ΕΟΚ και εφαρμόστηκε αρχικώς με τον κανονισμό 2141/70 του Συμβουλίου, και καθώς η ΚΑΠ καθίστατο ολοένα και πιο σύνθετη και περίπλοκη, ο νόμος του 1959 υπέστη διαδοχικές τροποποιήσεις προκειμένου να ληφθούν υπόψη τόσο η ΚΑΠ όσο και η διαρκώς αυξανόμενη και σύνθετη ευρωπαϊκή νομοθεσία στην οποία αυτή στηρίζεται.

17 Η εκ μέρους της ΕΚ διεύρυνση των αλιευτικών της ορίων από τα 12 στα 200 ναυτικά μίλια το 1976 κατέστησε επιβεβλημένη τη θέσπιση του νόμου περί θαλάσσιας αλιείας (τροποποίηση) του 1978, ο οποίος τροποποίησε τον νόμο του 1959 ώστε να ληφθούν υπόψη τα ανωτέρω, ενώ και άλλες τροποποιήσεις του νόμου του 1959 πραγματοποιήθηκαν με τους νόμους περί θαλάσσιας αλιείας (τροποποιήσεις) του 1983, του 1994, του 1997, του 2001 και του 2003. **[σελίδα 5 του πρωτοτύπου]**

18 Ωστόσο, το 2006 αναγνωρίστηκε ότι το νομοθετικό πλαίσιο της Ιρλανδίας για τη θαλάσσια αλιεία είχε καταστεί πλέον παρωχημένο και δύσχρηστο, με συνέπεια να

είναι επιβεβλημένη η ριζική αναδιαμόρφωσή του. Με αυτό, εν μέρει, κατά νου θεσπίστηκε ο νόμος περί θαλάσσιας αλιείας και ναυτικής δικαιοδοσίας του 2006 (στο εξής: νόμος του 2006) και αναθεωρήθηκε ουσιαστικά το τμήμα XIII του νόμου του 21959. Καίτοι ο νόμος του 2006 αφορά πολύ περισσότερα πράγματα πέραν της θαλάσσιας αλιείας, όλο το τμήμα 2 του εν λόγω νόμου, το οποίο περιλαμβάνει 75 μεμονωμένα άρθρα τα οποία έχουν διαμοιραστεί σε έξι κεφάλαια, είναι αφιερωμένο στη θαλάσσια αλιεία.

- 19 Το άρθρο 28 του νόμου του 2006, το οποίο βρίσκεται στο τμήμα 2, κεφάλαιο 4 (και επιγράφεται *Ζητήματα σχετικά με τις αξιόποινες αλιευτικές πράξεις, διαδικασία, κατάσχεση*), του εν λόγω νομοθετήματος, αφορά τις επιβαλλόμενες κυρώσεις και την κατάσχεση που προβλέπεται για ορισμένες αξιόποινες αλιευτικές πράξεις –βλ. παράρτημα 2. Οι αξιόποινες πράξεις στις οποίες εφαρμόζεται το εν λόγω άρθρο απαριθμούνται στο άρθρο 28, παράγραφος 1, και ουδόλως αμφισβητείται ότι η αξιόποινη πράξη για την οποία καταδικάστηκε ο εκκαλόν εμπίπτει στο άρθρο 28, παράγραφος 1, στοιχείο α, δεδομένου ότι πρόκειται για αξιόποινη πράξη σύμφωνα με το κεφάλαιο 2, η οποία εξειδικεύεται στον πίνακα 1.
- 20 Κατά τον χρόνο που τέθηκε σε ισχύ ο νόμος του 2006, η ΚΑΠ στηριζόταν σε πληθώρα ευρωπαϊκών νομοθετικών κειμένων, τούτο δε εξακολουθεί να ισχύει. Αρκετά από αυτά αφορούν, και αφορούσαν ανέκαθεν, συγκεκριμένες πολιτικές πτυχές όπως τον καθορισμό των αλιευτικών ορίων, τα μέτρα διατηρήσεως και τον καθορισμό ποσοτώσεων για διάφορα είδη, τη ρύθμιση των μεθόδων της θαλάσσιας αλιείας, τον καθορισμό των προδιαγραφών των σκαφών και των αλιευτικών τους εργαλείων, τον προσδιορισμό των αρχείων που πρέπει να τηρούν οι αλιείς και τις υποχρεώσεις αναφοράς, καθώς και τη ρύθμιση της αποθηκεύσεως, της μεταφοράς, της επεξεργασίας και της εμπορικής διαθέσεως των αλιευμάτων. Συγκεκριμένο παράδειγμα άμεσα συνδεδεμένο με τα ζητήματα που ανέκυψαν στην παρούσα ποινική διαδικασία στο πλαίσιο της οποίας ασκήθηκε η υπό κρίση έφεση αποτελεί το άρθρο 32, του κανονισμού 850/1998 του Συμβουλίου, δια του οποίου επιβάλλονται περιορισμοί στη χρήση εξοπλισμού αυτόματης διαλογής αλιευμάτων –βλ. παράρτημα 3. Πάντως, στο επίκεντρο κάθε μιας από τις διαδοχικές τροποποιήσεις της ΚΑΠ βρίσκεται ένας κανονισμός του Συμβουλίου, γνωστός ως «κανονισμός ελέγχου» ο οποίος θεσπίζει ένα κοινοτικό σύστημα ελέγχου για τη διασφάλιση της συμμορφώσεως προς τους κανόνες της ΚΑΠ.
- 21 Κατά τον χρόνο που τέθηκε σε ισχύ ο νόμος του 2006, ο τότε ισχύων κανονισμός ελέγχου ήταν ο κανονισμός (ΕΟΚ) 2847/93 του Συμβουλίου. Ο τίτλος VIII του νομοθετήματος αυτού αφορούσε τα «Μέτρα που πρέπει να λαμβάνονται όταν δεν τηρούνται οι ισχύοντες κανόνες» και αποτελείται από τα άρθρα 31 έως 34 του οικείου κανονισμού. Για τη διαφορά που αποτελεί το αντικείμενο της παρούσας προδικαστικής παραπομπής ήταν κρίσιμο ότι το άρθρο 31 του κανονισμού 2847/93, ορίζει, στις παραγράφους 1, 2 και 3, τα εξής: **[σελίδα 6 του πρωτοτύπου]**

- «1. Τα κράτη μέλη μεριμνούν ώστε να λαμβάνονται τα κατάλληλα μέτρα, συμπεριλαμβανομένης της κίνησης διοικητικών ή δικαστικών διαδικασιών σύμφωνα με την εθνική τους νομοθεσία, κατά των υπευθύνων φυσικών ή νομικών προσώπων όταν αποδεικνύεται, ιδίως ύστερα από παρακολούθηση ή επιθεώρηση που διενεργούνται σύμφωνα με τον παρόντα κανονισμό, ότι δεν τηρούνται οι κανόνες της κοινής αλιευτικής πολιτικής.
2. Οι διαδικασίες που κινούνται σύμφωνα με την παράγραφο 1 πρέπει να είναι ικανές, σύμφωνα με τις σχετικές διατάξεις της εθνικής νομοθεσίας, να στερήσουν όντως τους υπεύθυνους από τα οικονομικά οφέλη της παράβασης ή να παράγουν αποτελέσματα ανάλογα με τη σοβαρότητα των παρεμβάσεων αυτών, ούτως ώστε να αποτρέψουν πράγματι περαιτέρω παραβάσεις του ίδιου είδους.
3. Οι κυρώσεις που απορρέουν από τις διαδικασίες που αναφέρονται στην παράγραφο 2 μπορούν να περιλαμβάνουν, ανάλογα με τη σοβαρότητα της παράβασης:
- πρόστιμα
 - κατάσχεση των απαγορευμένων αλιευτικών εργαλείων και αλιευμάτων,
 - συντηρητική κατάσχεση του σκάφους,
 - προσωρινή ακινητοποίηση του σκάφους,
 - αναστολή της άδειας,
 - αφαίρεση της άδειας.
- 22 Μετά από τη θέση σε ισχύ του νόμου του 2006, ο κανονισμός (ΕΟΚ) 2847/93 καταργήθηκε και αντικαταστάθηκε από έναν νέο κανονισμό ελέγχου, ήτοι τον κανονισμό (ΕΚ) 1224/2009 του Συμβουλίου, της 20ής Νοεμβρίου 2009.
- 23 Ο τίτλος VIII του κανονισμού (ΕΚ) 1224/2009 του Συμβουλίου, ο οποίος επιγράφεται «Μέτρα επιβολής», αποτελείται από τα άρθρα 89 έως 93 του οικείου κανονισμού. Κρίσιμη για τη διαφορά που αποτελεί το αντικείμενο της παρούσας προδικαστικής παραπομπής είναι η διάταξη του άρθρου 89. Φέρει τον υπότιτλο «Μέτρα για τη διασφάλιση της συμμόρφωσης» και ορίζει, στις παραγράφους 1, 2 και 3, τα εξής:
- «1. Τα κράτη μέλη διασφαλίζουν τη συστηματική λήψη κατάλληλων μέτρων, συμπεριλαμβανομένων των διοικητικών μέτρων ή ποινικών διαδικασιών σύμφωνα με την εθνική τους νομοθεσία, κατά των φυσικών ή νομικών προσώπων που εικάζεται ότι έχουν παραβεί οιαδήποτε διάταξη των κανόνων της κοινής αλιευτικής πολιτικής.

2. Το συνολικό ύψος των κυρώσεων και των συνοδευτικών κυρώσεων υπολογίζεται, σύμφωνα με τις σχετικές διατάξεις της εθνικής νομοθεσίας, με τέτοιον τρόπο ώστε να εξασφαλίζεται ότι αφαιρούν ουσιαστικά από τους υπευθύνους το οικονομικό όφελος που προκύπτει από την παράβασή τους με την επιφύλαξη [σελίδα 7 του πρωτοτύπου] του θεμιτού δικαιώματος για την άσκηση του επαγγέλματός τους. Οι κυρώσεις αυτές πρέπει επίσης να είναι σε θέση να παράγουν αποτελέσματα ανάλογα προς τη σοβαρότητα των εν λόγω παραβάσεων, αποθαρρύνοντας ουσιαστικά περαιτέρω παραβάσεις παρόμοιου τύπου.
3. Τα κράτη μέλη δύνανται να εφαρμόσουν σύστημα, βάσει του οποίου τα επιβαλλόμενα πρόστιμα είναι ανάλογα προς τον κύκλο εργασιών του νομικού προσώπου ή προς τα οικονομικά οφέλη που αποκόμισε ή επρόκειτο να αποκομίσει διαπράττοντας την παράβαση.»
- 24 Το άρθρο 90 προβλέπει τις κυρώσεις που επιβάλλονται σε σοβαρές παραβάσεις. Ο εφεσίβλητος υποστηρίζει ότι αξιόποινη πράξη, όπως αυτή για την οποία καταδικάστηκε ο εκκαλών, μπορεί να θεωρηθεί ότι συγκαταλέγεται μεταξύ των σοβαρών παραβάσεων, όπως αυτές ορίζονται στον κανονισμό. Η προσοχή του αιτούντος δικαστηρίου εφίσταται στο γεγονός ότι το άρθρο 90 ξεκινά τις διατάξεις του υπογραμμίζοντας το γεγονός ότι οι προβλεπόμενες σε αυτό παραβάσεις (που παρατίθενται στα στοιχεία α', β' και γ') θεωρούνται επίσης σοβαρές παραβάσεις «[ε]πιπροσθέτως των διατάξεων του άρθρου 42 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1005/2008».
- 25 Το άρθρο 42 του κανονισμού (ΕΚ) 1005/2008 ορίζει, υπό τον τίτλο «Σοβαρές παραβάσεις», τα εξής:
- «1. Για τους σκοπούς του παρόντος κανονισμού, ως σοβαρές παραβάσεις νοούνται:
- α) οι δραστηριότητες που θεωρούνται ότι συνιστούν ΠΛΑ αλιεία σύμφωνα με τα κριτήρια του άρθρου 3·
- β) [...],
- γ) [...].
2. Τη σοβαρότητα της παράβασης καθορίζει η αρμόδια αρχή κράτους μέλους λαμβάνοντας υπόψη τα κριτήρια του άρθρου 3, παράγραφος 2.»
- (ΠΛΑ αλιεία σημαίνει Παράνομη, Λαθραία και Άναρχη αλιεία)
- 26 Η ανάγνωση του άρθρου 3, παράγραφος 1, στοιχείο ε', του ίδιου κανονισμού, καταδεικνύει ότι ένα αλιευτικό σκάφος θεωρείται ότι επιδίδεται σε «ΠΛΑ αλιεία» εάν αποδειχθεί ότι, κατά παράβαση των μέτρων διατήρησης και διαχείρισης που ισχύουν στην οικεία αλιευτική περιοχή, «[...] χρησιμοποίησε αλιευτικά εργαλεία απαγορευμένα ή μη τηρούντα τις διατάξεις [...]».

- 27 Το αιτούν δικαστήριο επισημαίνει περαιτέρω ότι το άρθρο 90, παράγραφος 2, του κανονισμού 1224/2009 του Συμβουλίου, ορίζει ότι οι επιβαλλόμενες στα φυσικά πρόσωπα διοικητικές κυρώσεις [πρέπει να] είναι αποτελεσματικές, αναλογικές και αποτρεπτικές, σύμφωνα με την κλίμακα των προβλεπόμενων κυρώσεων και των μέτρων που προβλέπονται στο κεφάλαιο IX του κανονισμού (ΕΚ) 1005/2008.
- 28 Επιπλέον, το άρθρο 90, παράγραφος 3, ορίζει ότι οι επιβαλλόμενες κυρώσεις πρέπει να είναι πραγματικά αποτρεπτικές και υπολογίζονται καταλλήλως επί της αξίας των αλιευτικών προϊόντων που προέκυψαν [σελίδα 8 του πρωτοτύπου] από τη διάπραξη σοβαρής παράβασης, καθορίζοντας, κατ' αυτόν τον τρόπο, σύμφωνα με τον εκκαλούντα, το ανώτατο όριο της κυρώσεως, η οποία πρέπει να εστιάζει στην αξία των αλιευμάτων που αποκτήθηκαν συνεπεία της σοβαρής παραβάσεως του καθεστώτος ελέγχου (και όχι στην αξία των αλιευτικών εργαλείων).
- 29 Το άρθρο 90, παράγραφος 5, προβλέπει ότι μπορούν επίσης να επιβάλλονται αποτελεσματικές, αναλογικές και αποτρεπτικές ποινικές κυρώσεις.
- 30 Μέχρι και τον χρόνο ασκήσεως της ποινικής διώξεως εις βάρος του εκκαλούντος, την καταδίκη του και την επιβολή της ποινής, στον νόμο του 2006 δεν είχαν επέλθει ουσιαστικές τροποποιήσεις ούτε, συγκεκριμένα, του άρθρου 28 του εν λόγω νόμου, οι οποίες να οφείλονται σε τροποποιήσεις της ΚΑΠ δυνάμει του κανονισμού (ΕΚ) 1224/2009.

1.1. Η βασική διένεξη

- 31 Η βασική διαφωνία που δημιουργεί την ανάγκη υποβολής αιτήσεως προδικαστικής αποφάσεως αφορά το κατά πόσον το άρθρο 28, παράγραφος 5, στοιχείο b, του νόμου του 2006, το οποίο ορίζει ότι σε περίπτωση αξιόποινης πράξεως όπως αυτή για την οποία καταδικάστηκε ο εκκαλών «κατάσχονται, ως εκ του νόμου συνέπεια της καταδίκης, όλα τα αλιεύματα και τα αλιευτικά εργαλεία που ανευρίσκονται επί του σκάφους που συνδέεται με την τέλεση της αξιόποινης πράξεως ή σε οποιοδήποτε άλλο χώρο» συνάδει με τον κανονισμό (ΕΚ) 1224/2009 του Συμβουλίου, και ιδίως με το άρθρο 89 του κανονισμού αυτού, το οποίο προβλέπει τις κυρώσεις των συγκεκριμένων παραβάσεων που διαπιστώθηκαν στην υπό κρίση υπόθεση.
- 32 Ο εκκαλών υποστήριξε ενώπιον του Court of Appeal ότι ο κανονισμός (ΕΚ) 1224/2009 του Συμβουλίου δεν επιτάσσει την αυτόματη επιβολή αυτών των ποινών στα αλιευτικά σκάφη, όταν η άσκηση της δικαιοδοσίας από τον Ιρλανδό νομοθέτη επί αλλοδαπών αλιευτικών σκαφών τα οποία ψαρεύουν εντός της ΑΟΖ της Ιρλανδίας μπορεί να βρίσκεται κάτω από την ομπρέλα της σχετικής ευρωπαϊκής νομοθεσίας, στις περιπτώσεις που η ρύθμιση της αλιευτικής εκμεταλλεύσεως αποτελεί αποκλειστική αρμοδιότητα της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Υποστήριξε ότι ο Ιρλανδός νομοθέτης ουδόλως απαιτείτο να προβλέψει την επιβολή επαχθέστερων κυρώσεων στα ευρωπαϊκά αλιευτικά σκάφη που αλιεύουν παρανόμως στα ύδατα της ιρλανδικής ΑΟΖ σε σχέση με αυτά που εντοπίζονται

να τελούν παρόμοιες αξιόποινες πράξεις σε άλλα ύδατα που διέπονται από το δίκαιο της Ένωσης και ότι οι διατάξεις αυτές οι οποίες είναι διαφορετικές από τις κυρωτικές διατάξεις που προβλέπονται από τους κανονισμούς της Ένωσης (στην περίπτωση που οι σχετικοί κανονισμοί έχουν άμεσο αποτέλεσμα και δεν απαιτούν τη θέσπιση πρόσθετων κανόνων εφαρμογής) υπερβαίνουν τις απαιτήσεις του δικαίου της Ένωσης. Υποστηρίζει ότι η κατάσχεση των αλιευμάτων και των αλιευτικών εργαλείων, ως αυτοδίκαιη εκ του νόμου συνέπεια της καταδίκης για την τέλεση του οικείου ποινικού αδικήματος, είναι δυσανάλογη σε σχέση με την επίμαχη παραβατική συμπεριφορά [σελίδα 9 του πρωτοτύπου], τις διατάξεις του κανονισμού (ΕΚ) 1224/2009 του Συμβουλίου και το προβλεπόμενο από την ΚΑΠ σύστημα ελέγχου.

- 33 Ο εκκαλών μας επιστά την προσοχή στην αιτιολογική σκέψη 7 του κανονισμού (ΕΚ) 1224/2009 του Συμβουλίου, η οποία αναφέρει τα εξής:

«Ο παρών κανονισμός δεν θα πρέπει να θίγει τις ειδικές διατάξεις που περιέχονται σε διεθνείς συμφωνίες ή που εφαρμόζονται στο πλαίσιο περιφερειακών οργανώσεων διαχείρισης αλιείας, ούτε τις εθνικές διατάξεις περί ελέγχου οι οποίες, μολονότι εμπίπτουν στο πεδίο εφαρμογής του, υπερβαίνουν τις στοιχειώδεις διατάξεις του, υπό την προϋπόθεση ωστόσο ότι οι εθνικές αυτές διατάξεις είναι σύμφωνες προς το κοινοτικό δίκαιο.»

- 34 Ο εκκαλών μας επιστά επίσης την προσοχή στην αιτιολογική σκέψη 9, η οποία αποδίδει ιδιαίτερη έμφαση στη θέσπιση μιας νέας, κοινής προσεγγίσεως η οποία θα διασφαλίζει την ύπαρξη «συνθηκών ισότιμου ανταγωνισμού» στον αλιευτικό κλάδο.

- 35 Ο εκκαλών επιστά ακόμη την προσοχή στην αιτιολογική σκέψη 38, η οποία υπογραμμίζει τη σημασία της εναρμονισμένης προσεγγίσεως των κυρώσεων για παραβάσεις των διατάξεων της Ευρωπαϊκής Κοινότητας σχετικά με την αλιεία και ορίζει τα εξής:

«Επειδή τα μέτρα που λαμβάνονται για τον κολασμό των παραβάσεων των κανόνων αυτών διαφέρουν ευρέως μεταξύ των κρατών μελών, προκαλώντας έτσι διακρίσεις και στρέβλωση του ανταγωνισμού για τους αλιείς και δεδομένου ότι η απουσία αποτρεπτικών, αναλογικών και αποτελεσματικών κυρώσεων σε ορισμένα κράτη μέλη μειώνει την αποτελεσματικότητα των ελέγχων, ενδείκνυται να εισαχθούν διοικητικές κυρώσεις σε συνδυασμό με ένα σύστημα σώρευσης μορίων για σοβαρές παραβάσεις για ένα πραγματικά αποτρεπτικό αποτέλεσμα.»

- 36 Επιπλέον, ο εκκαλών παραπέμπει στην αιτιολογική σκέψη 39 και στο άρθρο 92, όσον αφορά τη θέσπιση ενός συστήματος επιβολής μορίων για σοβαρές παραβάσεις.

- 37 Όπως υποστηρίχθηκε, το άρθρο 28, παράγραφος 5, του νόμου του 2006, προσβάλλει την αρχή της αναλογικότητας που κατοχυρώνεται από τις Συνθήκες

της Ευρωπαϊκής Ένωσης και το άρθρο 49, παράγραφος 3, του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων.

- 38 Προς επίρρωση του επιχειρήματος αυτού, ο εκκαλών παραπέμπει στην υπόθεση C-240/78 (υπόθεση Atalanta), [Ελληνική ειδική έκδοση 1979:II 00063], ιδίως σκέψεις 15 και 16 της αποφάσεως· στην υπόθεση C-203/80, Casati, Συλλογή 1981, σ. 2595, ιδίως σκέψη 11 της αποφάσεως· στην υπόθεση C-262/99, Λουλουδάκης, Συλλογή 2001, σ. I-5547, ιδίως σκέψη 67 της αποφάσεως· στην απόφαση του Δικαστηρίου (πρώτο τμήμα) της 9ης Φεβρουαρίου 2012, στην υπόθεση C-210/10, Márton Urbán κατά Vâm- és Pénzügyörség [**σελίδα 10 του πρωτοτύπου**] Eszak-alfoldi Regionális Parancsnoksaga, ιδίως σκέψεις 23 και 24, και 53 έως 55· υπόθεση C-188/09, Profaktor Kulesza, Frankowski, Jozwiak, Orłowski, Συλλογή 2010, σ. I-7639, ιδίως σκέψη 29, και υπόθεση C-255/14, Robert Michal Chmielewski κατά Nemzeti Ado- és Vdmhivatal Del-alfoldi Regionális Vam- es Penzugyori Foigazgatóság, ιδίως σκέψεις 21 έως 23.
- 39 Ο εκκαλών διατείνεται ότι ο κανονισμός ελέγχου επιβάλλει την ιδιαίτερη υποχρέωση στις εθνικές αρχές, όταν επιβάλλουν κυρώσεις για παραβάσεις του κανονισμού, να το πράττουν κατά τρόπο ο οποίος παράγει αποτελέσματα που είναι «*ανάλογα προς τη σοβαρότητα των παραβάσεων αυτών*» και τα οποία ενώ «*στερούν ουσιαστικά από τους υπεύθυνους κάθε οικονομικό όφελος που προκύπτει από τις παραβάσεις τους*», το πράττουν «*υπό την επιφύλαξη του θεμιτού δικαιώματος [των προσώπων αυτών] να ασκούν το επάγγελμά τους*». Συνεπώς, το άρθρο 90, παράγραφος 2, του κανονισμού ελέγχου απαιτεί οι κυρώσεις «*στο φυσικό πρόσωπο που διέπραξε σοβαρή παράβαση ή στο νομικό πρόσωπο που κρίθηκε υπεύθυνο σοβαρής παράβασης, να [είναι] αποτελεσματικές, αναλογικές και αποτρεπτικές [...]*».
- 40 Ο εκκαλών διατείνεται ότι στην ιρλανδική νομοθεσία δεν υπάρχει διάταξη η οποία μπορεί να δικαιολογήσει με βάση τις πραγματικές περιστάσεις της αξιόποινης πράξεως την κατάσχεση των αλιευμάτων και των αλιευτικών εργαλείων ως κύρωση για την τέλεση του σχετικού αδικήματος. Υποστηρίζει ότι με βάση τα συγκεκριμένα περιστατικά της υπό κρίση υποθέσεως, η στιγμιαία καθυστέρηση στη διαδικασία ψύξεως των αλιευμάτων μεταξύ του μηχανισμού αυτόματης διαλογής και του καταψύκτη ενδέχεται να αρκεί για την καταδίκη, χωρίς να προβλέπεται ο βαθμός στον οποίο υπέστησαν ζημία τα συγκεκριμένα προστατευόμενα συμφέροντα, που αποτελούν το αντικείμενο του κανονισμού, από την παράνομη συμπεριφορά. Υποστηρίζει ότι δεν υπάρχει πρόβλεψη για την προσαρμογή της κυρώσεως ανάλογα με τη σοβαρότητα της παραβάσεως. Επιπλέον, δεν υπάρχει καμία πρόβλεψη όσον αφορά τα πιθανά αποτελέσματα που θα προκύψουν συνεπεία της εν λόγω κατασχέσεως στην οικονομική βιωσιμότητα του εκάστοτε κατηγορουμένου.
- 41 Ο εκκαλών υποστηρίζει ότι η μη παροχή της εξουσίας προσαρμογής της ποινής στο δικάζον δικαστήριο, όσον αφορά τις χρηματοοικονομικές επιπτώσεις της απώλειας των αλιευμάτων και των αλιευτικών εργαλείων, σύμφωνα με τις πραγματικές περιστάσεις της προβαλλόμενης παραβάσεως, θα καθιστούσε επίσης

την ιρλανδική νομοθεσία ασύμβατη με τον κανονισμό ελέγχου και τις γενικές αρχές του ευρωπαϊκού δικαίου, δεδομένου ότι θα απαγορευόταν στο ιρλανδικό κράτος να διατηρήσει την εν λόγω διάταξη, λαμβανομένων υπόψη των διατάξεων του εν λόγω κανονισμού.

- 42 Στην απάντησή του, ο εφεσίβλητος παραπέμπει το αιτούν δικαστήριο σε αρκετές ευρωπαϊκές υποθέσεις που αφορούν την αρχή της αναλογικότητας, συμπεριλαμβανομένης της υποθέσεως C-354/95, *The Queen κατά The Minister for Agriculture, Fisheries and Food, Ex Parte National Farmers Union κ.λπ.*, [σελίδα 11 του πρωτοτύπου], ιδίως σκέψεις 51 και 55· της υποθέσεως T-180/00, *Antipescas κατά Επιτροπής*, σκέψη 78· της υποθέσεως C-94/05, *Emsland-Staerke GmbH Landwirtschaftskammer Hannover*, ιδίως σκέψη 53· της υποθέσεως C-188/2011, *Hehenberger κατά Δημοκρατίας της Αυστρίας*· της υποθέσεως C-443/2013, *Reindl κατά Bezirkshauptmannschaft Innsbruck*, ιδίως σκέψεις 38 έως 43· της υποθέσεως C-382/09, *Stils Met SIA κατά Valsts*, σκέψεις 44, και της υποθέσεως C- 255/14, *Robert Michil Chmielewski*, ιδίως σκέψεις 21 έως 31.
- 43 Ο εφεσίβλητος υποστηρίζει ότι οι αποφάσεις αυτές καθιστούν σαφές ότι τα κράτη μέλη στο πλαίσιο θεσπίσεως ενός συστήματος κυρώσεων στην εθνική τους νομοθεσία για την παράβαση των οικείων κανονισμών:
- (i) Μπορούν να το κάνουν προβλέποντας ποινικές κυρώσεις·
 - (ii) Στην περίπτωση που ένα κράτος μέλος έχει επιλέξει να υιοθετήσει αυτή τη μέθοδο επιβολής, το κράτος μέλος αυτό είναι υποχρεωμένο να λαμβάνει μέτρα τα οποία είναι «ουσιαστικού, αναλογικού και αποτρεπτικού» χαρακτήρα·
 - (iii) Δεν απαγορεύεται η λήψη μέτρων με βάση την αντικειμενική ευθύνη·
 - (iv) Τα μέτρα αυτά θα πρέπει να είναι αρκετά ώστε να διασφαλίζουν την ορθή ρύθμιση των προσώπων που μετέχουν στην αλιευτική βιομηχανία·
 - (v) Κατ' αρχήν, αυτές οι ποινικές κυρώσεις μπορούν να συνοδεύονται από το μέτρο της κατασχέσεως των αλιευτικών εργαλείων και των αλιευμάτων.
- 44 Υποστηρίχθηκε ότι στην περίπτωση που έχει θεσπιστεί μέτρο της εθνικής νομοθεσίας το οποίο είναι δυσανάλογο, υπό την έννοια ότι είναι υπερβολικό και αντίθετο προς τον Χάρτη και τις θεμελιώδεις αρχές του δικαίου της Ένωσης, τα εθνικά δικαστήρια έχουν την αρμοδιότητα να απόσχουν από την εφαρμογή της οικείας διατάξεως. Το ζήτημα αυτό εναπόκειται αποκλειστικά στην κρίση του εθνικού δικαστή. Εν αμφιβολία, η αίτηση προδικαστικής αποφάσεως μπορεί να λειτουργήσει προκειμένου να διαπιστωθεί κατά πόσον η αυτοδίκαιη κατάσχεση, όπως αυτή προβλέπεται από το άρθρο 28, παράγραφος 5, στοιχείο b, του νόμου του 2006, αποκλείεται βάσει της αρχής της αναλογικότητας που αποτυπώνεται στον Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων και των θεμελιωδών αρχών του δικαίου της Ένωσης.

- 45 Καίτοι ο εκκαλών προτρέπει το αιτούν δικαστήριο να αποφανθεί ότι το συγκεκριμένο ζήτημα του δικαίου της Ένωσης συνιστά *acte clair*, και υποστηρίζει ότι παρέλκει η υποβολή αιτήσεως προδικαστικής αποφάσεως, το αιτούν δικαστήριο διαφωνεί. Το δικαστήριο φρονεί ότι η αρχή της αναλογικότητας εκφράζεται με ποικίλους τρόπους και υπό τις συγκεκριμένες περιστάσεις δημιουργείται σημαντική ανασφάλεια και αμφιβολίες ως προς την ορθή άποψη σύμφωνα με το δίκαιο της Ένωσης. Για τους λόγους αυτούς, το αιτούν δικαστήριο φρονεί ότι είναι σκόπιμο να ακολουθηθεί η διαδικασία της προδικαστικής παραπομπής.
- 46 Χάριν πληρότητας, το αιτούν δικαστήριο επιθυμεί να επισημάνει ότι αμφότεροι οι διάδικοι παραπέμπουν σε πλήθος ιρλανδικών υποθέσεων στις οποίες εξετάστηκαν οι διατάξεις επιβολής κυρώσεων στην εγχώρια [σελίδα 12 του πρωτοτύπου] νομοθεσία που διέπει τη θαλάσσια αλιεία, αλλά και σε ορισμένες υποθέσεις όπου εξετάστηκαν υποχρεωτικού χαρακτήρα κυρωτικές διατάξεις σε τομείς διαφορετικούς από αυτόν της θαλάσσιας αλιείας. Μεταξύ των υποθέσεων στις οποίες παραπέμπεται το αιτούν δικαστήριο συγκαταλέγονται οι υποθέσεις Montemuiño κατά Υπουργού Τηλεπικοινωνιών [2008], I.E.H.C., σ. 157 και [2013], 4, I.R., σ. 120· Martinez κατά Ιρλανδίας (μη δημοσιευθείσα, High Court, δικαστής O'Neill, 27η Νοεμβρίου 2008)· O'Sullivan κατά Αρχής Προστασίας Θαλάσσιας Αλιείας κ.λπ., [2017], 3, IR, σ. 751, και Ellis κατά Υπουργού Δικαιοσύνης και Ισότητας κ.λπ., [2019], I.E.S.C., σ. 30. Βλ. παράρτημα 4.

47 Προδικαστικό ερώτημα

- 48 «Λαμβανομένης υπόψη της εφαρμογής της Κοινής Αλιευτικής Πολιτικής και των διατάξεων του άρθρου 32 του κανονισμού (ΕΚ) 850/1998 του Συμβουλίου και στο πλαίσιο ποινικής διαδικασίας η οποία έλαβε χώρα προς επιβολή των διατάξεων αυτών, συνάδει διάταξη της εθνικής νομοθεσίας, η οποία προβλέπει ότι μετά την έκδοση καταδικαστικής αποφάσεως κατόπιν ασκήσεως ποινικής διώξεως, πέραν του επιβληθέντος προστίμου, μπορεί να επιβληθεί και η κατάσχεση του συνόλου των αλιευμάτων και των αλιευτικών εργαλείων, με τις διατάξεις του κανονισμού (ΕΚ) 1224/2009 του Συμβουλίου, και ιδίως με τα άρθρα 89 και 90 του κανονισμού αυτού, καθώς και με την αρχή της αναλογικότητας που κατοχυρώνεται στις Συνθήκες της Ευρωπαϊκής Ένωσης και στο άρθρο 49, παράγραφος 3, του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων;»

Ημερομηνία, 21η Ιανουαρίου 2020.

Υπογραφές των μελών του Court of Appeal: